

[Damgaard Nielsen]

afgifter, så også de private køretøjer kunne blive miljøvenlige.

Desværre kan vi ikke give Fremskridtspartiets støtte til forslaget.

Tinning (VS):

Dette forslag går ud på at opfordre regeringen til at lave nogle såkaldte administrative bestemmelser, som betyder, at det offentlige indkøber miljøvenlige køretøjer, og for de små køretøjers vedkommende – det er dem under 3 t – går grænsen ved levering efter 1. oktober i år, og for de tungere – det er dem over 3 t – går grænsen ved levering 1. april 1988, så det er uhyre enkelt. Forslaget går altså ud på, at offentlige institutioner, når de køber en ny bil, sørger for at købe en miljøvenlig bil.

På den baggrund takker jeg for de tilkendegivelser, der kom fra ordføreren for Socialistisk Folkeparti og ordføreren for Socialdemokratiet. Begge ordførere gav fuld tilslutning til forslaget, og det synes jeg er forståeligt, for det er så uhyre enkelt, og det er noget, som det faktisk er meget vanskeligt at gå imod.

Af samme grund vil jeg gerne complimentere finansministeren, for jeg synes virkelig, han lagde lidt energi i at finde på nogle argumenter, som skulle kunne overbevise om, at dette her ikke er så smart. Jeg kunne forstå, at ministeren selvfølgelig synes, at miljøvenlige køretøjer er en god idé – hvem synes ikke det? – men så siger ministeren: der er dog nogle bestemte køretøjer og nogle bestemte opgaver, hvor det ikke er en god idé.

Imidlertid undlod ministeren omhyggeligt at nævne ét eneste konkret eksempel på et bestemt køretøj eller ét eneste konkret eksempel på en bestemt opgave, og det gør det svært for os at diskutere sagen.

Der er altså et eller andet sted nogle køretøjer eller opgaver, dette her ikke passer til, men vi må ikke få at vide, hvad det er for nogle køretøjer eller opgaver. Ministeren nævnede store lastvogne, og det var tilpas upræcist, for det er ikke sådan, at man ikke kan få store lastvogne, som lever op til de miljøkrav, vi har skitseret i forslaget; det kan man sagtens. Jeg ved ikke, om det er skraldevogne, eller hvad det er, man ikke kan få, og derfor synes jeg, ministeren skulle fortælle os, hvad er det for nogle køretøjer eller op-

gaver, han tænker på. Hvis ministeren ikke gør det, må vi selvfølgelig spørge om det i udvalget.

Hr. Maisted kom i et svagt øjeblik til at tale om de mange fornuftige forslag fra venstrefløjen. Jeg går ud fra, det var en fejl, men hvis det ikke var det, vil jeg gerne takke for bemærkningen.

Fru Dagmar Mørk Jensen var ikke meget for at detailstyre kommunernes indkøbspolitik. Nej, det er vi heller ikke; hvorfor bruge Folketinget, statsmagten eller regeringen til at checke, om de nu køber Parker eller BIC kuglepenne, A5- eller A4-blokke og kuverter, der kan lukke selv, eller kuverter, der skal slikkes på? Det må de selv finde ud af, og det går jo også udmærket med det.

Det, vi siger her, er, at vi i forurenings-spørgsmål vil sikre, at man gør, hvad man kan, og det gælder ikke kun, når vi taler om køretøjer: i alle mulige miljøspørgsmål forsøger vi herindefra at lægge nogle rammer, som kommunerne kan udfolde sig inden for. Det er det, der er meningen, og det samme gælder i øvrigt amterne og staten selv. Det er jo ikke sådan, at vi f.eks. siger, der skal være en fordeling mellem Ford, Fiat og Volvo i de små kommuner i forholdet 30:30:20, og så må de selv bestemme over de sidste tyve. Det ville være en uhensigtsmæssig detailstyring af kommunernes indkøbspolitik på dette område. Vi siger faktisk ikke andet, end at de skal købe nogle biler, som er miljøvenlige.

Efter fru Addi Andersens brutale afvisning, som man egentlig bare må notere sig, åbnede hr. Steffensen vel trods alt en dør lidt på klem, idet han sagde, at vi venter på redegørelsen. Det er nemlig sådan, at der i øjeblikket foregår et tværministerielt udredningsarbejde, som det hedder, i dette spørgsmål, hvor man undersøger mulighederne for at fremme anskaffelsen af miljøvenlige biler, og resultatet heraf kommer i begyndelsen af april måned. Jeg er enig med hr. Steffensen i, at det ville være dumt at vedtage dette forslag i dag, for det kan være, det kan gøres endnu bedre. Derfor skal vi selvfølgelig afvente den omtalte rapport.

Jeg synes også, vi ved den lejlighed skal diskutere, om vi er gået for vidt i detailstyringen af kommunerne, hvad jeg dog ikke umiddelbart mener vi er. Men det skal ikke forhindre os i at overveje, om vi kunne gøre